პროლეტარეებო ქვეყანა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოსა და საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ГРУЗИНСКОЙ ССР И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

23 ოქტომბერი ოთხშაბათი 1974 ფასი 2 კაპ.

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან ● № 249 (16070)

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტში

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა მოისმინა რა კომისიის ცნობა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის XIV პლენუმისათვის მზადების მიმდინარეობის შესახებ, კმაყოფილებით აღნიშნა, რომ ამ საქმეში აქტიურად მონაწილეობენ კომუნისტები და უპარტიოები. კომისიამ, პარტიულმა ორგანოებმა, რესპუბლიკურმა და ადგილობრივმა პრესამ მიიღეს და კვლავაც იღებენ მრავალ წერილს, განცხადებას, წინადადებას, შენიშვნას, რჩევასა და სურვილს, რომლებსაც გულდასმით აანალიზებენ რესპუბლიკის პარტიულ, საბჭოთა, სამეურნეო ორგანიზაციებში შესრულების კონტროლისა და შემოწმების სისტემის შემდგომი სრულყოფის ღონისძიებათა შემუშავების მიზნით.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა მიიღო გადაწყვეტილება საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მორიგი, XIV პლენუმი მოიწვიოს 1974 წლის 11 ნოემბერს.

(საქინფორმი).

უზბეკეთის კომუნისტური პარტიის ცენტრალურ კომიტეტს, უზბეკეთის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმს, უზბეკეთის სსრ მინისტრთა საბჭოს

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმი და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭო გულითადად ულოცავენ უზბეკეთის სს რესპუბლიკის მუშებს, კოლმეურნეებს, ინტელიგენციას, ყველა მშრომელს მაღალ ჯილდოს — ოქტომბრის რევოლუციის ორდენს და გამოთქვამენ მტკიცე რწმენას, რომ რესპუბლიკის მშრომელები ახალ მნიშვნელოვან წარმატებებს მოიპოვებენ კომუნისტურ მშენებლობაში.

გაუმარჯოს უზბეკეთის საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკას!

გაუმარჯოს უზბეკეთის კომუნისტურ პარტიას — საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის მებრძოლ რაზმს!

გაუმარჯოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირს — ჩვენი სოციალისტური სამშობლოს ყველა ხალხის მეგობრობისა და ძმობის ბურჯს!

გაუმარჯოს საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიას, კომუნიზმის მშენებლობის ხელმძღვანელსა და ორგანიზატორს!

სკკპ ცენტრალური კომიტეტი — სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმი — სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭო

ბრძანებულება სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა

უზბეკეთის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის ოქტომბრის რევოლუციის ორდენით დაჯილდოების შესახებ

რევოლუციურ მოძრაობაში, დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვებისათვის და მსოფლიოს პირველი სოციალისტური დრაგალერთოვანი სახელმწიფოს — საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის განმტკიცებისათვის ბრძოლაში უზბეკეთის სსრ მშრომელთა დიდი დამსახურებისათვის, ჩვენი სამშობლოს მტრების წინააღმდეგ ბრძოლებში გამოჩენილი გმირობისა და კომუნისტურ მშენებლობაში წარმატებებისათვის **უზბეკეთის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკა** დაჯილდოდეს **ოქტომბრის რევოლუციის** ორდენით.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის
თავმჯდომარე ნ. პოდგორნი.
სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის
მდივანი მ. გიორგაძე.

მოსკოვი, კრემლი. 1974 წლის 21 ოქტომბერი.

მოძმე ხალხთა ერთიან ოჯახში

მოძმე რესპუბლიკათა ოჯახში სახელოვანი, ღირსეული ადგილი უკავია საბჭოთა უზბეკეთს. ამ დღეებში რესპუბლიკის მშრომელები მთელ ჩვენს ქვეყანასთან ერთად აღნიშნავენ უზბეკეთის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკისა და უზბეკეთის კომუნისტური პარტიის შექმნის 50 წლისთავს.

ყველა თავიანთ წარმატებას, ყველა ჭეშმარიტად ისტორიულ მიღწევას სოციალურ, ეკონომიურ და სულიერ ცხოვრებაში უზბეკეთის სს რესპუბლიკის მშრომელები უკავშირებენ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ბრძნულ ლენინურ პოლიტიკას, საბჭოეთის ყველა რესპუბლიკის ძმურ დახმარებას. და ახლა, როცა გულითად მადლობას უძღვნიან მშობლიურ პარტიას, მის ცენტრალურ კომიტეტს, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს ამხანაგ ლ. ი. ბრეჟნევის მეთაურობით, ისინი კვლავ და კვლავ გამოხატავენ მხურვალე მისწრაფებას მთელი თავიანთი ძალ-ღონე, თავიანთი გულის მთელი სიმხურვალე მოახმარონ სკკპ XXIV ყრილობის ისტორიულ გადაწყვეტილებათა განხორციელებას.

სადღესასწაულოდაა მორთული ტაშკენტის ხელოვნების სასახლე, 22 ოქტომბერს აქ გაიმართა უზბეკეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს წევრები, დელეგაციათა ხელმძღვანელები, წარმოების წარჩინებული მუშაკები. საზოგადოებრიობის წარმომადგენლები.

უზბეკეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და უზბეკეთის სსრ უმაღლესი საბჭოს საზეიმო სხდომა

სხდომას ესწრებიან ბულგარეთიდან ჩამოსული სტუმრები — ხასკოვოს ოლქისა და ბულგარეთ-საბჭოთა კავშირის მეგობრობის საყოველთაო-სახალხო კომიტეტის დელეგაციები.

საზეიმო სხდომა გახსნა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრობის კანდიდატმა, უზბეკეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა შ. რ. რაშიდოვმა.

ლენინური იდეების შუქითაა გაცისკროვნებული ჩვენი დღევანდელი დღე, თქვა მან.

ჩვენი ქვეყნის ყველა ერისა და ეროვნების გაერთიანებისა და შეკავშირების სათავეში, ჩვენი დიდი მეგობრობის სათავეში ია-ვდა დიდი ლენინი. ჩვენი პარტია, მისი ლენინური ცენტრალური კომიტეტი, პოლიტბიური და პირადად სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანი ამხანაგი ლეონიდ ილიას-ძე ბრეჟნევი, რომლებიც ახორციელებენ ლენინის ანდერძს, დღენიადაგ განამტკიცებენ, იდუღაბებენ და აკეთებენ საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების ხალხთა ძმურ მეგობრობას.

ამიტომ ნება მიბოძეთ უპირველეს ყოვლისა გულწრფელი მადლობა გადაგუხადო, სოყვარულითა და დიდი პატივისცემით მივმართო ჩვენს პარტიას, მის ცენტრალურ კომიტეტს ჩვენს დიდ სამშობლოში მცხოვრები ყველა ხალხის შესაკავშირებლად და მათი მეგობრობის განსამტკიცებლად კეთილშობილური, დაუცხრომელი საქმიანობისათვის, იმისათვის რომ დღენიადაგ ზრუნავენ საბჭოთა ადამიანების კეთილდღეობისა და ბედნიერებისათვის, ქვეყნად მშვიდობისა და სოციალური პროგრესისათვის.

შ. რ. რაშიდოვი მხურვალედ, სულითა და გულით მიესალმა ზეიმზე ჩამოსული დელეგაციების ხელმძღვანელებსა და წევრებს.

საზეიმო სხდომის მონაწილეებმა დიდი აღფრთოვანებით აირიეს ს

ამხანაგ მ. ა. სუსლოვის სიტყვა

(დასასრული)

დაგვწერეთან, ვ. ი. ლენინმა ხაზგასმით აღნიშნა: „ჩვენ თურქესტანში უნდა შევიქმნათ სანიმუშო, კულტურული სოციალისტური სახელმწიფო, რომელმაც იქაურ დამონებულ ერებსა და ეროვნებებს უნდა უჩვენოს განსხვავება მეფისა და საბჭოთა ხელისუფლებას შორის... ამით საბჭოთა თურქესტანი გახდება იმპერიალისტების მიერ დამონებული მეზობელი ეროვნებებისათვის მიზიდულობის (ცენტრი და თვალსაჩინო მაგალითი“ („პრავდა“, 1927 წლის 22 აპრილი).

იმ ფაქტს, რომ ეს ამოცანა პრაქტიკულად გადაწყვეტილია, მსოფლიო-ისტორიული მნიშვნელობა აქვს. ამიტომ შუა აზიისა და ყაზახეთის რესპუბლიკები ლენინისეულ სოციალიზმის ნაკეთრობილ შენობას წარმოადგენენ.

უზბეკეთში, ისევე როგორც საბჭოთა კავშირის ყველა სხვა რესპუბლიკაში, მტკიცედ დამკვიდრდა საზოგადოებრივ-პოლიტიკური წყობილება, რომელსაც საოცრად ფართოდ წარმოდგენილი საშუალებათა საზოგადოებრივი საკუთრება, შუშათა კლასისა და კოლმეურნე გლეხობის მჭიდრო კავშირი, რომელიც სულ უფრო მტკიცდება, იქსპლოატაციისაგან სოციალური და ეროვნული ჩაგვრისაგან თავისუფალი ყველა მშრომელი ადამიანის შეკავშირება. სოციალისტურმა საზოგადოებრივმა ურთიერთობამ ხალხში გამოაღვიძა უდიდესი შემოქმედებითი ძალები, მასების ინიციატივა და შემოქმედება, რომლებმაც სრულიად შეიცვალეს უზბეკეთის ეკონომიკა და მთელი სახე.

უზბეკეთის მთავარი აღმშენებლობითი ძალა მუშათა კლასია. რესპუბლიკაში, სადაც ნახევარი საუკუნის წინათ თითქმის არ იყვნენ ფაბრიკა-ქარხნების მუშები, ახლა მათი რიცხვი დაახლოებით ორ მილიონს აღწევს. საბჭოთა ხელისუფლების წლებში აქ შეიქმნა ათას სამასზე მეტი დიდი საწარმო, რომლებიც მრეწველობის ასზე მეტ დარგს წარმოადგენენ. აშენებენ ქალაქებს, გაჰყავთ გზასადენები, არხები, ქმნიან თვითმფრინავებს, ტრაქტორებს, ექსკავატორებს, თანამედროვე ბამბის ასაღებ მანქანებს, რთულ ტექნოლოგიურ მოწყობილობას და ბევრ სხვას.

უკანასკნელი ხუთწლეულის მანძილზე უზბეკეთი ქვიყნის თვრადი მეტალურგიის დიდ ცენტრად გადაიქცა. აღორძება საპოლიტძის, თუთიის, ძნელდნობადი ლითონების წარმოება, დიდდება ოქროს მოპოვება.

ინდუსტრიის მძაფრი განვითარების შედეგად დიდად იცვლება სახე ძველმა ქალაქებმა, წარმოიშვა ისეთი სამრეწველო და კულტურული ცენტრები, როგორიცაა ანგრენი, ჩირჩიკი, ალმალიკი, ნავოი, ზარაფშანი, ღაზლი, ყუნგრადი და სხვები.

უზბეკეთის მუშათა კლასი ჩვენი ქვიყნის კმაირი მუშათა კლასის ერთ-ერთი სახელოვანი რაზმია. მისი შესანიშნავი საქმეებით სამართლიანად ამაყობს რესპუბლიკა.

სოციალიზმმა ძირეულად შეცვალა უზბეკი გლეხის მდგომარეობა. შრომა და მთელი ცხოვრება. წარსულში დაბეჩავებული, ჯაჭვებული და უუფლებო დეჰკანები მიწის ნამდვილი პატრონ-პატრონნი, ბედნიერი ცხოვრების შემოქმედნი გახდნენ, საკოლმეურნეო წყობილების გამარჯვებით დეჰკანობა გადაიქცა სოციალისტურ მშრომელთა კლასად. მუშათა კლასთან მჭიდრო კავშირით ისინი ახალ საზოგადოებას აშენებენ.

როგორც რესპუბლიკის მუშათა კლასის, კოლმეურნეე გლეხობის, ყველა მშრომელის ერთობლივ ღონისძიებათა შედეგი წარმოგვიდგება დღეს უზბეკეთის გარდაქმნილი მიწა-წყალი. უზბეკეთი დაიფარა სარწყავი არხების ზქრი ქსელით. შექმნილია უზარმაზარი წყალსაცავები. წინათ მილიონობით ჰექტარი მწირი უდაბური მიწები აყვავებულ ოაზისებად გადაიქცა. ახლა რესპუბლიკას აქვს ისეთი სრულყოფილი საირიგაციო-სამელიორაციო სისტემები, როგორიც არ არის არც ერთ კაპიტალისტურ ქვიყანაში, სადაც სოფლის მეურნეობას საუფლოდ ფლობს სარწყავი მიწათმოქმედება.

საბჭოთა სახელმწიფომ სოფლის მშრომელები შეიყარა თანამედროვე დიდმწარმოებლური ტექნიკით, წარმოების სამსახურში ჩაყენა მეცნიერების უახლესი მიღწევები, სულ უფრო მზარდი რაოდენობით ამარაგებს კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებს სასუქებით და ქიმიკატებით. ყოველივე ამის შედეგად სოფლის მეურნეობის მშრომელები სულ ახალ და ახალ წარმატებებს აღწევენ მიწათმოქმედებისა და მეცხოველეობის განვითარებაში, კოლმეურნეობის ანგარიშებში. ბოლო ექვსი ან შვიდი წლის განმავლობაში ბამბის ბერლინელ ბრიგადირ ალიმ ალიევმა ... ბამბის ... ...

ᲛᲝᲫᲛᲔ ᲮᲐᲚᲮᲗᲐ ᲔᲠᲗᲘᲐᲜ ᲛᲝᲥᲐᲮᲨᲘ

(ᲓᲐᲡᲐᲡᲠᲣᲚᲘ)

საუკუნის წინათ რუსეთი ბალკანეთში ომობდა. ომი ბოლო ხანებში ... ...

ᲞᲝᲔᲖᲘᲘᲡ ᲓᲦᲔ — ᲠᲣᲡᲗᲐᲕᲔᲚᲘᲡ ᲓᲦᲔᲐ

ᲥᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲚᲘᲢᲔᲠᲐᲢᲣᲠᲘᲡ ᲤᲔᲡᲢᲘᲕᲐᲚᲘ

ᲐᲮᲐᲚᲪᲘᲮᲔ, (ᲩᲐᲯ. ᲙᲝᲠᲡ.). ქართული ლიტერატურის ტრადიციული დღესასწაული „პოეზიის დღე — „რუსთაველის დღე“, რომელიც დაიწყო 19 ოქტომბერს, დიდი სახალხო ზეიმით აღინიშნა ჟესხეთის გულში — ახალციხეში. საზეიმოდ მორთულ ქალაქის ცენტრში, რუსთაველის ძეგლთან დილიდანვე პოეზიის უყმარლმა თაყვანისმცემელმა მოიყარა თავი. მოზეიმე ახალციხელები ქართული სიმღერებით შეეგებნენ დედაქალაქიდან ჩამოსულ სტუმრებს, ქართული სიტყვის ოსტატებს.

პოეზიის დღისადმი მიძღვნილი მატარები გასხსნა საქართველოს კომპარტიის ახალციხის რაიკომის პირველმა მდივანმა ნ. გავაშელმა. ახალციხის მშრომელთა სახელით ზეიმის მონაწილეებს მიესალმენ სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა კანდიდატი შ. წიქვაძე, ჭორეოგრაფი ე. კვინტხაძე, სახალხო მთქმელი პ. ოქრომელიძე.

სიტყვით გამოვიდა კრიტიკოსი ბ. ძღინტი.

ზეიმის ტრიბუნაზე ერთმანეთს ცვლიან ქართველი პოეტები: ფ. ხალვაში, შ. ამისულაშვილი, ნ. კილასონია, ვ. გორგანელი.

ახალციხეში ზეიმი კვლავ გრძელდება. ქართული სიტყვის ოსტატები მიემართებიან სოფელ რუსთავისკენ.

• • •

ᲐᲮᲐᲚᲪᲘᲮᲔ. სოფელ რუსთავში გენიალური შოთა რუსთაველის ძეგლთან თავი მოუყრია ასპინძის, ახალციხის, ადიგენის, ახალქალაქის, ბორჯომის, ბოგდანოვკის და სხვა მეზობელი რაიონების მშრომელებს.

„ᲒᲔᲝᲤᲘᲖᲘᲙᲣᲠᲘᲡᲬᲘᲜᲐᲨᲔ“ მიძღვნილი თეატრალიზებული სანახაობა წარმოადგინა ასპინძის სარაიონო კულტსახლმა. შემდეგ დედაქალაქიდან ჩამოსული სტუმრები მიემართებიან რუსთაველის ძეგლისაკენ. საქართველოს კომპარტიის ასპინძის რაიკომის პირველმა მდივანმა ვ. ალელიშვილმა პოეზიის დღისადმი მიძღვნილი მიტინგი გახსნილად გამოაცხადა. ზეიმის მონაწილეებს სიტყვით მიმართა სოფელ რუსთავის რუსთაველის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარემ ე. მამულაშვილმა. შემდგომ პოეზიის დღე მიუძღვნა საქართველოს მწერალთა კავშირის გამგეობის თავმჯდომარემ, სოციალისტური შრომის გმირმა გრ. აბაშიძემ.

ახალციხის რაიონის მშრომელთა სახელით მოზეიმეებს მიესალმა ახალციხის რაისაბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარის მოადგილე შ. ზედგინიძე, ახალქალაქის რაიონის მშრომელთა სახელით მასწავლებელი ი. კარაპეტიანი, ბორჯომის რაიონის მშრომელთა სახელით წყალტუბრის კულტსახლის დირექტორი შ. ხაჩიძე, დედაქალაქის მოსწავლეთა სახელით თბილისის მეათე საშუალო სკოლის მოსწავლე ი. რევაზაშვილი.

ზეიმის მონაწილეებს პოეზიის დღე მიუძღვიან ლენინგრადელმა მწერალმა გ. გორბაჩევმა და გამომცემლობა „ახალგაზრდა გვარდიის“ მთავარმა რედაქტორმა ვ. ნიკიტინამ.

ქართველმა პოეტებმა წაიკითხეს თავიანთი ახალი ლექსები, ტრიბუნაზე ერთმანეთს ცვლიან მ. ფოცხიშვილი, შ. ამისულაშვილი, ხ. ბერულავა, ვ. გორგანელი, ნ. კილასონია, ფ. ხალვაში, ლ. სულაბერიძე, მ. არაბული, გ. გიორგი, ნ. მალაზონია, ზ. გორგიაძეკი.

შემდეგ გაიმართა კონკერტი ასპინძის სარაიონო კულტურის სახლის თვითმოქმედი მსახიობების მონაწილეობით.

Ш. ᲛᲐᲘᲡᲣᲠᲐᲫᲔ.

ᲬᲘᲒᲜᲘᲡ ᲗᲐᲠᲝ

ᲒᲐᲛᲝᲡᲪᲐ ᲡᲐᲖᲝᲒᲐᲓᲝᲔᲑᲐ „ᲪᲝᲓᲜᲐᲛ“

გ. ᲑᲠᲔᲒᲐᲫᲔ — „მუშათა კლასი — საბჭოთა საზოგადოების მთავარი ძალა“. რედაქტორი პროფ. ალ. კოტლაბაშვილი;

ე. ᲛᲔᲜᲐᲫᲔ — „მშვიდობის პროგრამა — მოქმედებაში“. რედაქტორი პროფ. ი. ტაბაღუა.

ს. ᲩᲮᲐᲠᲢᲘᲨᲕᲘᲚᲘ — „სკკპ ცენტრალური კომიტეტის მიმართვა პარტიისადმი, საბჭოთა ხალხისადმი ხუთწლედის შესრულების დიადი პროგრამაა“. რედაქტორი ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი ი. ჩიქავა.

კ. ᲢᲝᲢᲝᲩᲐᲕᲐ — „სოციალიზმი და კაცობრიობის სოციალური პროგრესი“. რედაქტორი პროფ. ბ. ლუტიძე.

გ. ᲘᲜᲬᲙᲘᲠᲕᲔᲚᲘ — „საბჭოები განვითარებულ სოციალისტურ საზოგადოებაში“. რედაქტორი პროფ. გ. ერემოვი.

გ. ᲑᲐᲮᲘᲚᲐᲕᲐ — „მეცნიერების წარმოებასთან კავშირის როლი სახალხო მეურნეობის განვითარებაში“. რედაქტორი პროფ. გ. ბაქრაძე.

ნ. ᲙᲔᲪᲮᲝᲕᲔᲚᲘ — „ომამავლისკენაც გავიხედოთ“. რედაქტორი აკადემიკოსი ვ. გულისაშვილი.

ნ. ᲯᲝᲛᲐᲠᲓᲘᲫᲔ, ფ. ᲡᲔᲤᲘᲨᲕᲘᲚᲘ — „ხელის მოსავლიანობის გადიდების გზები“. რედაქტორი შ. დისამიძე.

ვ. ᲪᲘᲪᲙᲐᲠᲘᲫᲔ — „მორალისა და ეთიკის საკითხები ქართულ საბჭოთა ლიტერატურაში“. რედაქტორი პროფ. ს. ხუციშვილი.

ა. ᲓᲝᲛᲕᲐᲫᲔ, თ. ᲒᲐᲩᲘᲩᲘᲚᲐᲫᲔ — „შთა — ფიზიკური სრულყოფის კომპლექსი“. რედაქტორი დოც. ვ. ელაშვილი.

დ. ᲛᲔᲡᲮᲘ — „ოლიმპიური ჩემპიონები საქართველოდან“. რედაქტორი დოც. ვ. ელაშვილი.

უ. ᲝᲑᲝᲚᲐᲫᲔ — „სოფლის ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლის განვითარების უახლესი პერსპექტივები“. რედაქტორი დოც. დ. გურგენიძე.

ავტორთა კოლექტივი — „საუბრები ახალგაზრდობასთან“. რედაქტორი ს. ხუციშვილი.

ავტორთა კოლექტივი — ლექტორის ტრიბუნა № 1-2“. ლექტორთა დამხმარე მეთოდური მასალების ბიულეტენი. რედაქტორი ისტორიის მეცნიერებათა კანდიდატი დ. გოგობია.

ᲛᲨᲝᲒᲚᲘᲣᲠᲘ ᲞᲝᲔᲖᲘᲡᲬᲐᲚᲔᲑᲘ

„ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘᲡ“ ᲡᲐᲒᲐᲛᲝᲤᲔᲜᲝ ᲡᲢᲔᲜᲓᲘ

ᲕᲚ. ᲑᲘᲜᲖᲑᲣᲠᲒᲘ — ᲢᲧᲔ ᲓᲐ ᲤᲚᲝᲕᲐ

ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲡᲐᲑᲐᲒᲘᲠᲝ ᲒᲖᲐ

ᲰᲘᲐᲗᲣᲠᲐᲡ საბაგირო გზების ქალაქსაც უწოდებენ. აქ აშენდა ახალი სამგზავრო-საბაგირო გზა, რომელმაც მაღალმთიანი სოფელი ზედუბანი სოფელ ზოდს დაუკავშირა. გზის სიგრძე კილომეტრახუთვარია. საბჭოთა კავშირში ეს გზა ერთადერთია, რომლის სადგურებიც ასეთი დიდი მანძილით არის ერთმანეთს დაშორებული.

გზის სიჩქარე წამში 7,5 მეტრია. მთელი მანძილის გავლას რვამგზავრიანი ვაგონი 3,5 წუთს ანდომებს, მაშინ როცა ქვეითად მოსიარულენი ხეობაში დაკავნილ გზას საათზეც ვერ გადალახენ.

ზოდი-ზედუბნის სამგზავრო-საბაგირო გზის მოწყობილობა ᲰᲘᲐᲗᲣᲠᲐᲨᲘ დაამზადეს. იგი ᲰᲘᲐᲗᲣᲠᲔᲚᲐ სპეციალისტებმა დაამზადეს პროექტის ავტორის საქართველოს სსრ დამსახურებული ინჟინერ-გამომგონებლის ე. ფანეულაიას ხელმძღვანელობით. ელექტროენერგიის შეწყვეტის შემთხვევაში გზას შეუძლია მიგაწვის ძრავით იმუშაოს.

„კომ.“ საკ. კორ.

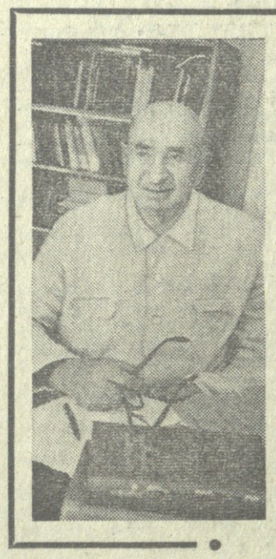

ᲑᲣᲜᲔᲑᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲪᲠᲤᲘᲐᲚᲘ

ᲡᲐᲛᲨᲝᲑᲚᲝᲡ ᲛᲝᲭᲘᲠᲜᲐᲮᲣᲚᲘ ᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲘ

ᲯᲔᲠ კიდევ 14 წლისამ, თავის პირველ ზღაპარში სტუმარს უმღერა. იქიდან მოყოლებული, მის მარჯვენაში კალამს არ დაუსვენია. წერდა და აქვეყნებდა: მოთხრობებს, წერილებს, ეტიუდებს, ზღაპრებს, პიესებს, ნარკვევებს. იყო ბუნების დიდი ტრფიალი, ისიდადა მოგზაურობა, ლიტერატურა, უყვარდა ადამიანები, სამშობლო. და აი უკვე ნახევარ საუკუნეზე მეტია, რაც ჯარისკაცული სიმტკიცით იცავს საშობლოს მწვანე სიმდიდრეს, მის მრავალფეროვან ბინადართ.

— მამულის სიყვარულში დიდი ძალა-მადლია. ამ სიკეთის რომ ეშაარო, უნდა გაუფრთხილდე მის მაცოცხლებელ მთავარ ძარღვს, მის სიმდიდრეს, სილამაზეს. მხოლოდ მაშინ იქნება ᲩᲣᲛᲘᲐᲠᲘ ᲛᲝᲣᲬᲘᲚᲔᲑᲔᲚᲘ მამულიშვილი, — ფიქრობს მეცნიერი.

ნიკო კეცხოველისათვის ბუნების სიყვარული თითქოს თანდაყოლილი იყო, ლიტერატურისა კი შიო მღვიმელის ოჯახში შეიძინა, სადაც იკრიბებოდნენ: ვაჟა-ფშაველა, თ. რაზიკაშვილი, ია ეკალაძე, ბაჩანა და სხვ. ამიტომ ბუნების და ლიტერატურისადმი გულწრფელი სიყვარული ოქროს ზოლად გასდევს მის მეცნიერულ და ლიტერატურულ შემოქმედებას. საქართველოში ალბათ არ მოიძებნება სოფელი, რომ მისი სასურველი სტუმარი ნ. კეცხოველი არ ყოფილიყოს, არ არის მდინარე, გორაკი, ისტორიული ძეგლი თუ თვლიან-წყფლიანი, მის ფოტოფირზე რომ არ აღბეჭდილიყოს. მაგრამ მეცნიერს მაინც მუხა ეზიდავს. ფესვმაგარი, ზრომკვრიები, გამძლე და ტოტებბარაქიანი. მუხის წაქცევა მისთვის უთანასწორო ბრძოლაში დამარცხებული ვაჟკაცია.

სიმწვანის გარეშე სოფელი, დაბა, ქალაქი უმწყოდ გაცრეატებული დღესავით ფერდაკარგულია. ტყეში კი სილაღეს, სიმსუბუქეს, აღმაფრენას ვრძნობს ადამიანი. იქ ისმის ტყის ბინადართა მუსიკა, ბუნების ათასხმიანი საგალობელი. ფეხქვეშ ᲒᲠᲘᲤᲘᲜᲘᲡ ლორთქო ბალახებით ნაქსოვი ხალიჩა და გინანავებს ხიო.

ტყეში განუწყვეტლივ ფუსფუსებენ მისი ბინადართნი: ᲨᲕᲘᲠᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ეზიდებიან საზრდოს, ეძახიან გულისსწორს. ირემი ისოსრად დასხვრეულ ᲩᲐᲜᲬᲘᲚᲖᲔ საკუთარ თავს ესაყვარულება, ციცაბოდან ᲰᲝᲠᲝᲖᲝᲜᲢᲐᲚ გულზვიადად გაპაურებს ჯიხვი და ბუნების ეს გულუბრყვილო შვილი ხულაც არ ფიქრობს იქვე მიმალულ საფრთხეზე.

— ადამიანო, არ წაგძლიოს სულმა, დაადგე თოფი და მოიმარჯვე ფოტოაპარატი. ბუნების სილამაზე ღირსია ჩვენი აღტაცებისა, — როგორც ᲢᲠᲘᲑᲣᲜᲘ მოუწოდებს მეცნიერი და იქვე დასძენს:

— დავადგეთ კაცური ღირსების გზას, ნუ ვიქნებით გულიცივი, ნუ გავაღარიბებთ მეცნარეებით, ცხოველებით, ფრინველებით ჩვენს დიდებულ საშობლოს, რომელსაც მუდამ აღტაცებაში მოაყავდა სტუმარი და მოგზაური, მტერი და მოყვარე, აკი უცხოელმა მწერალმა გაოცებით შემოგვძახა — „მე სამოთხე არა მწამს, მაგრამ ის რომ ყოფილიყო, უიმედოდ საქართველო იქნებოდაო“. უცხო კაცის ასეთი ნაფიქრალ-ნააზრევი ხომ ჩვენი სიამაყე და სულამოვნებაა. მაშ ვიყოთ სამოთხის სადარი საშობლოს ღირსეული მემკვიდრენი. ვიყოთ გულსხმიერნი ბუნების მიერ ნაბოძები სიკეთისადმი, მოვეპყრათ მას სიფაქიზით, სიყვარულით. დედაბუნებას ჩვენთვის დიდი დავლა აქვს, რომელიც საჭიროებს გაფრთხილებას. ბუნება მარტო სილამაზე როდია. ის არის ჩვენი და ჩვენი თაობების ᲯᲐᲜᲛᲠᲗᲔᲚᲝᲑᲐ, სიცხეე, სიმდიდრე და სიხარული. განვკურნოთ ავადმყოფი მცენარეები, გავამრავლოთ და გავახაროთ ნერგები.

ბრძენკაცის ᲔᲫᲚᲘ მებრკოლებას ᲯᲝᲮᲘ ᲫᲘᲠᲐᲚ აკლებს. იგი მოგზაურობს მთიანეთში, მზიანეთში, ᲭᲝᲛᲑᲘᲜᲘᲡᲐ თუ ᲔᲥᲕᲐᲚᲘᲙᲐᲢᲘᲡᲗᲘᲡ ᲭᲐᲚᲔᲑᲨᲘ. იხიბლება მწვანედ მოღაღნე ᲑᲐᲦᲝ-ᲑᲐᲦᲘᲗᲘᲗ, ᲕᲐᲕᲘᲗᲘᲗ, ᲩᲘᲠᲘᲗᲘᲗ, ᲧᲘᲗᲘ ᲫᲐᲠᲦᲜᲐᲠᲘᲗ ᲩᲐᲜᲬᲘᲚᲖᲔ-ᲜᲐᲠᲬᲘᲚᲘᲗᲘᲗ ᲓᲘᲚᲘᲗ ნისლით. მას ახარებს ჩვენს მიწაზე უსსო�aro დროიდან შემორჩენილი ნაცრისფერფოთლება ᲜᲘᲠᲐᲠᲘᲐ. მზის გულზე ᲧᲣᲚᲐᲓ დარჩენილსა და ხანდაზმულობისგან ᲢᲝᲢᲝᲩᲔᲓᲐᲠᲦᲣᲚᲘ ᲪᲔᲩᲘᲚᲘ ᲐᲠᲘᲒ ᲒᲐᲜᲛᲘᲗᲣᲮᲐᲒᲘ ᲫᲧᲐᲕᲘᲗ, ᲐᲚᲐᲠᲘᲒ ᲓᲐᲛᲤᲐᲡᲔᲑᲔᲚᲘ. „ᲮᲣᲗᲘ ᲛᲘᲚᲘᲝᲜᲘ ᲬᲚᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲗ ᲓᲐᲡᲐᲚᲣᲚᲘ ᲐᲛ ᲛᲬᲕᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲨᲘᲜᲐᲗ ᲓᲐ ᲨᲔᲛᲓᲒᲠᲘᲡ ᲨᲔᲛᲬᲕᲐᲠᲔᲑᲘᲡ“, — ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲧᲝᲕᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡ ᲓᲐ ᲨᲔᲛᲓᲒᲠᲘᲡ ᲨᲔᲛᲬᲕᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲬᲘᲗᲣᲮᲕᲐ.

ᲗᲣ ᲛᲘᲬᲘᲜᲐᲠᲘ ᲘᲖᲘᲓᲐᲕᲐᲓ ᲗᲥᲕᲔᲜᲘᲡ ᲛᲬᲘᲠᲐᲡᲗᲐᲜ, ᲛᲘᲜᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲑᲐᲜᲯᲕᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡ ᲓᲐᲜᲐᲮᲐᲕᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲬᲕᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲛᲐᲒᲠᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲘᲗ ᲐᲚᲝᲑᲐᲗ ᲒᲐᲠᲔᲛᲝᲓᲐᲜ ᲐᲠᲘᲡ ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲓᲐ ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲗᲐᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲧᲐᲜᲓᲐᲠᲘ ᲛᲬᲕᲐᲠᲔᲑᲘ. ᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲓᲐ ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲗᲐᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲧᲐᲜᲓᲐᲠᲘ ᲛᲬᲕᲐᲠᲔᲑᲘ. ᲘᲡᲘᲗᲘᲐᲜᲘ ᲓᲐᲑᲐᲜᲯᲕᲘᲡ ᲛᲘᲡᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲗ ᲓᲐᲡᲐᲚᲣᲚᲘ ᲐᲛ ᲛᲬᲕᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲛᲐᲒᲠᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲘᲗ ᲐᲚᲝᲑᲐᲗ ᲒᲐᲠᲔᲛᲝᲓᲐᲜ